

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoCsp/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116226003
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová, st.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1116226003.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej st. a sudcov Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: Š. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. P. XXX/XX, P., právne zastúpený: JUDr. Lucia Krausová, advokátka, so sídlom Bernolákova 403/50, Námestovo, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Pribinova 19, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 288,14 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 31.05.2022 č.k. 17Csp/41/2016-144, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v I. a III. výroku potvrdzuje.

Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 288 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 288 Eur od 16.10.2015 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (I. výrok), konanie v časti o zaplatenie istiny 0,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 0,14 Eur od 16.10.2015 do zaplatenia zastavil (II. výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 788 ods. 1, 797 ods. 2 a 3, § 822, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čl. 5. ods. 1 písm. c/, čl. 7 ods. 2 Všeobecných poisťných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania (ďalej aj „VPP“) Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., § 145 ods. 1 a 2, § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne dôvodnosťou podanej žaloby, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok voči žalovanému na doplatenie poistného plnenia z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone povolania vo výške 288 Eur je daný a v časti o zaplatenie sumy 0,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 0,14 Eur od 16.10.2015 do zaplatenia konanie zastavil, keďže žalobca v priebehu konania podaním zo dňa 11.12.2020 vzal žalobu v tejto časti späť.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca je zamestnancom spoločnosti HUDOS s.r.o. na pracovnej pozícii vodič kamiónu s tým, že pre potreby výkonu povolania bol poistený na základe hromadného prihláškového poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania. Dňa 14.11.2014 došlo k poistnej udalosti. Žalovaný v rámci likvidácie uznal náklady na opravu poškodeného vozidla vo výške 1.037,06 Eur. Po odpočítaní spoluúčasti 10 % minimálne v sume 320 Eur bola titulom havarijného poistenia vyplatená zamestnávateľovi žalobcu

suma 717,06 Eur. Následne škodová komisia zamestnávateľa žalobcu rozhodla o povinnosti žalobcu nahradiť zamestnávateľovi škodu vo výške 320 Eur, ktorá mala byť pokrytá práve poistným plnením titulom poistenia zodpovednosti pri výkone povolania. Spoluúčasť žalobcu zodpovedá sume 32 Eur, čo predstavuje 10 % z poistného plnenia, a teda žalobca bol toho názoru, že mal žalovaný poskytnúť žalobcovi 288 Eur. Z príjmového pokladničného dokladu č. U. zo dňa 28.08.2015 bolo preukázané, že žalobca uhradil svojmu zamestnávateľovi sumu 320 Eur. Žalovaný trval na tom, že pri likvidácii škodovej udalosti postupoval správne, keď žalobcovi z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania nepriznal nárok na poistné plnenie, a teda považoval žalobu za nedôvodnú.

4. Súd prvej inštancie poukázal na obsah rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/225/2018 zo dňa 28.04.2020, z ktorého vyplýva, že odvolací súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6Csp/26/2016 zo dňa 11.06.2018 v obdobnej veci, v zmysle ktorého bol žalovaný ako poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie aj z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú zamestnancom zamestnávateľovi. Nerešpektoval argumentáciu žalovaného a prostriedky jeho procesnej obrany. Zdôraznil, že v prípade riešenia škodovej udalosti titulom havarijného poistenia si žalovaný neodpočítal od skutočnej škody amortizáciu, a teda pri ustálení výšky skutočnej škody v sume 1.037,06 Eur a po odpočítaní spoluúčasti 10 % minimálne v sume 320 Eur vyplatil zamestnávateľovi žalobcu sumu 717,06 Eur. Dodal, že otázka amortizácie by mala význam vtedy, ak by došlo k jej uplatneniu zo strany žalovaného aj v rámci poistného plnenia titulom havarijného poistenia. Uviedol, že je potrebné mať na zreteli, že žalobcovi vznikla škoda pri výkone povolania v takej výške, ktorú bol povinný uhradiť svojmu zamestnávateľovi, ktorá nebola uhradená z havarijného poistenia, t.j. v sume 320 Eur pred odpočítaním spoluúčasti žalobcu vo výške 10 %. Keďže poisťovateľ z havarijného poistenia, t.j. žalovaný poškodenému zamestnávateľovi žalobcu nenahradil celú škodu na motorovom vozidle, bol zamestnávateľ žalobcu oprávnený prijať od svojho zamestnanca, t.j. žalobcu, ktorý spôsobil škodovú udalosť rozdiel medzi skutočnou výškou škody a sumou, ktorú žalovaný poskytol na poistné plnenie. Vyvodil záver, že povinnosť žalovaného poskytnúť poistné plnenie žalobcovi zakladalo dojednané poistenie. Nakoľko žalobca súdu preukázal úhradu sumy 320 Eur, súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 823 OZ a čl. 7 ods. 2 VPP priznal žalobcovi právo na poskytnutie plnenia v sume 288 Eur. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného aj povinnosťou uhradiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 288 Eur od 16.10.2015 do zaplatenia v zmysle § 517 OZ v spojení s čl. 5 ods. 1 písm. c/ VPP vychádzajúc zo skutočnosti, že najneskôr dňom vyhotovenia oznámenia o likvidácii poistnej udalosti, t.j. dňa 30.09.2015, žalovaný skončil vyšetrovanie nevyhnutné na zistenie rozsahu a povinnosti plniť.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnému v konaní v celom rozsahu voči neúspešnému žalovanému, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 1 CSP).

6. Proti tomuto rozsudku, a to proti I. výroku, ktorým súd prvej inštancie vyhovel žalobe a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 288 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 288 Eur od 16.10.2015 do zaplatenia, ako aj proti výroku, ktorým súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok), podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), ako i z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V dôvodoch podaného odvolania uviedol, že žalobca sa na neho obrátil so žiadosťou o poistné plnenie z poistenia zodpovednosti za škodu pri výkone povolania vo výške 288,14 Eur, v ktorej od neho jeho zamestnávateľ požadoval zaplatiť náhradu škody, a to po odpočítaní spoluúčasti vo výške 10 %. Uviedol, že na základe uzatvoreného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania pristúpil k likvidácii a následne listom zo dňa 30.09.2015 oznámil žalobcovi, že mu nie je možné poskytnúť poistné plnenie, nakoľko plnenie poisťovne (žalovaného) zo zmluvného havarijného poistenia po odpočítaní spoluúčasti (717,06 Eur) je vyššie ako skutočná škoda (611,04 Eur), za ktorú zodpovedá žalobca v zmysle § 186 ods. 1 Zákonníka práce. Poukázal na skutočnosť, že v poistnom plnení z havarijného poistenia a poistnom plnení z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone povolania ide o dva rôzne nároky s rôznymi právnymi základmi, pričom povinnosť žalovaného poskytnúť poistné

plnenie vlastníkovi vozidla (zamestnávateľovi žalobcu) bola založená poisťnou zmluvou, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie poškodeného motorového vozidla, a povinnosť žalovaného poskytnúť poisťné plnenie z titulu žalobcovej zodpovednosti za škodu voči jeho zamestnávateľovi zakladalo dojednané poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone svojho povolania. Tvrdil, že spôsob výpočtu poisťného plnenia zamestnávateľovi žalobcu ako vlastníkovi motorového vozidla z havarijného poistenia motorového vozidla bol určený primárne v poisťnej zmluve a súvisiacich dokumentoch, a to tak, že pri poškodení, zničení a pri odcudzení časti poisteného motorového vozidla sú poisťným plnením účelne vynaložené a primerané náklady na opravu. Uviedol, že nakoľko v poisťnej zmluve je poisťná zmluva, na ktorú je motorové vozidlo zväčša poistené, cena zodpovedajúca cene nového motorového vozidla, aj v prípade vzniku nových parciálnych škôd je poisťným plnením preplatená nová cena náhradného dielu, bez amortizácie, preto žalovaný zamestnávateľovi žalobcu poskytol z havarijného poistenia na základe doloženej faktúry o oprave č. XXXXXXXXX vo výške 1 037,06 Eur bez DPH a dojednanej zmluvnej spoluúčasti vo výške 10 %, min. 320 Eur, poisťné plnenie vo výške 717,06 Eur, pričom neodpočítal amortizáciu, nakoľko poisťným plnením sú účelne vynaložené a primerané náklady na opravu poškodeného motorového vozidla pri výpočte ktorých sa nezohľadňuje amortizácia. Dodal, že plnenie z havarijného poistenia nezohľadňuje amortizáciu. Poukázal na to, že podľa Všeobecných poisťných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania, ktoré sú v súlade s ustanoveniami Zákonníka práce, sa uhrádza skutočná škoda s tým, že podľa ust. § 188 Zákonníka práce pri určení škody na veci sa vychádza z ceny v čase vzniku škody, z článku 7 ods. 6 Všeobecných poisťných podmienok vyplýva, že poisťovateľ pri určení výšky škody na veci vychádza z ceny nadobúdacej s prihliadnutím na vek, amortizáciu a funkčnosť veci, ako aj s prihliadnutím na prípadný nárast ceny veci, ktorý nastal následkom zhodnotenia veci. Konštatoval, že pri výpočte poisťného plnenia bolo potrebné v prvom rade určiť výšku skutočnej škody, ktorú stanovil na základe faktúry o oprave č. XXXXXXXXX, v zmysle ktorej náklady na opravu motorového vozidla predstavovali sumu vo výške 1 037,06 Eur bez DPH, následne v súlade s vyššie uvedeným ustanovením Všeobecných poisťných podmienok pri určení výšky škody prihliadol na vek, amortizáciu a funkčnosť veci, a preto odpočítal amortizáciu vo výške 426,18 Eur a určil skutočnú výšku škody na sumu 611,04 Eur. Mal za to, že vzhľadom k tomu, že z havarijného poistenia bolo poškodenému zamestnávateľovi žalobcu poskytnuté poisťné plnenie vo výške 717,06 Eur, teda viac ako výška skutočnej škody na motorovom vozidle, ktorú určil (611,04 Eur), nevznikol žalobcovi nárok na ním uplatnenú sumu. Žalovaný v ďalšom poukázal aj na skutočnosť, že predmetné konanie bolo uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 27.09.2018, č.k. 17Csp/41/2016-54 prerušené, a to do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave o odvolaní voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 19Csp/55/2016. Rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.6.2020 sp. zn. 16Co/162/2018, ktorým sa rozhodlo o odvolaní voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 19Csp/55/2016 a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.08.2020, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Žalovaný poukázal na to, že v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje akákoľvek zmienka o tejto skutočnosti a nie je zjavné, ako sa súd prvej inštancie s predmetným rozhodnutím odvolacieho súdu vysporiadal, resp. prečo sa od neho odklonil. V tomto smere považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné. Zároveň poukázal na odôvodnenie predmetného rozhodnutia odvolacieho súdu, t.j. rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.06.2020 sp. zn. 16Co/162/2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že „Žalobca, ktorý bol na základe hromadného prihláškového poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania č. XXXXXXXXX ako zamestnanec obchodnej spoločnosti HUDOS s.r.o., poistený u žalovanej na zodpovednosť za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone povolania, je preto viazaný vyššie citovanými zmluvnými dojednaniami poisťnej zmluvy uzavretej so žalovanou, ktoré upravujú rozsah poisťného plnenia žalovanej v prípade vzniku poisťnej udalosti, t.j. vzniku povinnosti poisteného žalobcu nahradiť poškodenému zamestnávateľovi skutočnú škodu, ktorá je krytá poistením; tým je zároveň vylúčené, aby sa žalobca voči žalovanej dovoľával neplnenia povinností ako poisťovateľa v zmysle zmluvných dojednaní odkazom na zmluvné podmienky iného poisťného vzťahu (havarijného poistenia zamestnávateľa), ktorého sám nie je účastníkom. Nedôvodnou tak bola nosná argumentácia žalobcu v spore, ktorú si v celom rozsahu osvojil súd prvej inštancie, že odpočítanie amortizácie (opotrebenia veci) od poisťného plnenia žalobcovi je v rozpore s poisťnou zmluvou, ako aj Občianskym zákonníkom a Zákonníkom práce, pretože v zmysle článku 7 ods. 6 VPP je amortizácia jedným z vopred explicitne určených faktorov, na ktorý poisťovateľ prihliada pri určení výšky škody na veci, a teda jej uplatnenie žalovanou pri likvidovaní poisťnej udalosti zo zodpovednosti za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone povolania, bolo v súlade s obsahom zmluvných dojednaní účastníkov poisťnej zmluvy, ktorými

sú navzájom viazaní.“ Mal za to, že pokiaľ súd prvej inštancie prerušil konanie do vyššie uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu, tak by sa mal právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v danom rozhodnutí aj spravovať, inak by bolo narušené legitímne očakávanie žalovaného a prerušenie konania by postrádalo zmysel. Zdôraznil, že súd prvej inštancie sa nielenže nespravoval právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v danom rozhodnutí, ale ho ani len nespomenul v odôvodnení svojho rozhodnutia, a to aj napriek skutočnosti, že naň v priebehu konania odkazoval.

7. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP a vo veci rozhodol postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP, keď dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

9. Vo vzťahu k uvedeným podstatným tvrdeniam v odvolaní žalovaného, ktorými žalovaný dôvodí vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu žalovaného, a to s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností vedúcich k vyhovneniu podanej žaloby žalobcom. V odvolacom konaní neboli zistené nové rozhodujúce skutočnosti, ktorými by bolo možné vyhovieť odvolacím námietkam žalovaného privodzujúcim priaznivejšie rozhodnutie v prospech odvolateľa.

10. Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, ktorými je odvolací súd viazaný (§ 383 CSP) vyplýva, že žalobca bol na základe hromadného prihláškového poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania č. XXXXXXXXXXXX ako zamestnanec spoločnosti HUDOS, s.r.o., IČO: 31 711 651 poistený u žalovaného na zodpovednosť za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone povolania. Dňa 14.11.2014 došlo k poistnej udalosti - poškodeniu blatníka a pneumatiky na návese EČV: Q. XXX X., keď žalobca ako vodič motorového vozidla poškodil vozidlo svojho zamestnávateľa HUDOS, s.r.o. Žalovaný uznal v rámci likvidácie náklady na opravu poškodeného vozidla v sume 1 037,06 Eur bez DPH, čo vyplývalo z faktúry za opravu č. XXXXXXXXXXX. Po odpočítaní spoluúčasti vo výške 10,00 % min. v sume 320 Eur vyplatil žalovaný zamestnávateľovi žalobcu HUDOS, s.r.o. sumu 717,06 Eur titulom havarijného poistenia. Na základe rozhodnutia škodovej komisie zamestnávateľa žalobcu zo dňa 20.08.2015 požiadal zamestnávateľ žalobcu, aby mu žalobca nahradil škodu spôsobenú pri výkone svojho povolania, ktorá vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou na motorovom vozidle zamestnávateľa žalobcu v rozsahu 320 Eur ako odpočítanej spoluúčasti v súvislosti s poskytnutým poistným plnením z havarijného poistenia. Zároveň zamestnávateľ žalobcu hlásením škodovej udalosti zo dňa 20.08.2015, došlým žalovanému dňa 25.09.2015, ohlásil škodovú udalosť žalovanému a žiadal žalovaného o poskytnutie poistného plnenia z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania. V konaní bolo ďalej nepochybne preukázané, že žalovaný listom zo dňa 30.09.2015 oznámil žalobcovi cestou zamestnávateľa žalobcu skutočnosť, že náhradu odpočítanú z havarijného poistenia požadovanú zamestnávateľom žalobcu nie je možné poukázať, nakoľko plnenie poisťovne (žalovaného) zo zmluvného havarijného poistenia po odpočítaní spoluúčasti je vyššie ako skutočná výška škody, za ktorú zodpovedá žalobca v zmysle § 186 ods. 1 Zákonníka práce. Žalovaný vyčíslil výšku skutočnej škody v sume 611,04 Eur ako rozdiel medzi nákladmi na opravu poškodeného motorového vozidla zamestnávateľa žalobcu bez DPH vo výške 1 037,22 Eur a amortizácie vo výške 426,18 Eur s tým, že už skôr poskytol zamestnávateľovi žalobcu poistné plnenie z havarijného poistenia v sume 717,06 Eur. Z príjmového pokladničného dokladu č. U. zo dňa 28.08.2015 bolo preukázané, že žalobca ako zamestnanec uhradil svojmu zamestnávateľovi HUDOS, s.r.o. sumu 320 Eur ako úhradu náhrady škody spôsobenej pri výkone svojho povolania, ktorú si voči nemu jeho zamestnávateľ uplatnil v súvislosti s dopravnou nehodou na motorovom vozidle. Spoluúčasť žalobcu zodpovedá výške 10 % z poistného plnenia, t.j. suma 32 Eur. Žalobca sa teda voči žalovanému domáhal zaplata sumy 288 Eur titulom poistného plnenia založeného dojednaným poistením zodpovednosti žalobcu ako zamestnanca za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone svojho povolania.

11. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

Podľa § 795 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinnosť poisťiteľa plniť a jeho právo na poistné vznikne prvým dňom po uzavretí poistnej zmluvy, ak nebolo účastníkmi dohodnuté, že vznikne už uzavretím poistnej zmluvy alebo neskôr.

Podľa § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť).

Podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

Podľa § 822 Občianskeho zákonníka z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

Podľa čl. 2 ods. 1 Všeobecných poistných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania poistenie sa vzťahuje na všeobecnú zodpovednosť za škodu, ktorú poistený spôsobil svojmu zamestnávateľovi zavineným porušením povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním počas trvania pracovného vzťahu a počas trvania poistenia, ak táto jeho zodpovednosť vznikla podľa ustanovení Zákonníka práce alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu SR, upravujúceho pracovný vzťah.

Podľa čl. 7 ods. 6 Všeobecných poistných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania (ďalej aj „VPP“), poisťovateľ pri určení výšky škody na veci vychádza z ceny veci v čase vzniku škody. Pri určení tejto ceny vychádza z ceny nadobúdacej s prihliadnutím na vek, amortizáciu a funkčnosť veci, ako aj s prihliadnutím na prípadný nárast ceny vecí, ktorý nastal následkom zhodnotenia veci.

12. S poukazom na citované ustanovenie, prihliadnuc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel (okrem časti, v ktorej konanie zastavil) a žalobcovi priznal náhradu trov (prvoinštančného) konania v rozsahu 100 % (§ 387 ods. 2 CSP) a vysporiadal sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 b ods. 3 CSP).

13. V podanom odvolaní žalovaný poukázal na skutočnosť, že v danej veci ide o dve poistné plnenia, a to z havarijného poistenia a z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone povolania. Avšak sám vo vyjadrení k žalobe uviedol, že vzhľadom na to, že z havarijného poistenia bolo poškodenému zamestnávateľovi poskytnuté poistné plnenie vo výške 717,06 Eur, teda viac ako výška skutočnej škody na motorovom vozidle, nevznikol žalobcovi nárok na ním uplatnenú sumu.

Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci ide o dva rôzne právne dôvody poistného plnenia zo strany žalovaného, a teda poistné plnenia z dvoch rôznych poistení, avšak ktoré sa a priori nevyklúčujú; boli dojednané u totožného poisťovateľa Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Povinnosť žalovaného ako komerčného poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie obchodnej spoločnosti HUDOS, s.r.o., bola založená poistnou zmluvou, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla, ktoré v dôsledku dopravnej nehody (poistná udalosť) bolo poškodené; zodpovedným za vznik dopravnej nehody bol žalobca, zamestnanec poškodenej obchodnej spoločnosti. Povinnosť žalovaného poskytnúť poistné plnenie žalobcovi (zamestnancovi poškodenej spoločnosti) zakladalo dojednané poistenie zodpovednosti žalobcu ako zamestnanca za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone svojho povolania. Z poistenia zodpovednosti za škodu náhradu platí poisťovateľ poškodenému zamestnávateľovi (§ 823 Občianskeho zákonníka a čl. 7 ods. 1 VPP pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.), ale nakoľko žalobca (poistený) sám uhradil vymáhanú škodu vo výške 320 Eur svojmu zamestnávateľovi, ktorú si voči nemu uplatnil v súvislosti s dopravnou nehodou na jeho motorovom vozidle, boli splnené podmienky v zmysle čl. 7 ods. 2 VPP na to, aby poisťovateľ (žalovaný) poskytol poistné plnenie priamo poistenému.

14. Nosná argumentácia žalovaného v odvolaní spočívala v tvrdení, že v zmysle čl. 7 ods. 6 VPP v spojení s ustanovením § 186 ods. 1 Zákonníka práce pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú

pri výkone povolania sa ako poistné plnenie uhrádza skutočná škoda, a ako poisťovateľ pri určení výšky takejto skutočnej škody bol oprávnený vychádzať z ceny nadobúdacej s prihliadnutím na vek, amortizáciu a funkčnosť veci, ako aj s prihliadnutím na prípadný nárast ceny veci, ktorý nastal následkom zhodnotenia veci, a preto bol oprávnený od ustálenej výšky škody odpočítať amortizáciu vo výške 426,18 Eur, v odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd prvej inštancie s touto argumentáciou dostatočne a presvedčivo vysporiadal.

15. Odvolací súd v tomto poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 28. marca 2013 sp. zn. 2 Obdo 48/2012, podľa ktorého je za skutočnú škodu (resp. náhradu skutočnej škody), ktorá zamestnávateľovi žalobcu vznikla v dôsledku dopravnej nehody zavinennej žalobcom, potrebné považovať hodnotu účelne a nevyhnutne vynaložených nákladov na opravu vozidla, a to bez zohľadnenia amortizácie tých dielov, ktoré boli v rámci opravy vozidla nahradené novými dielmi (resp. bez zohľadnenia „zhodnotenia“ vozidla novými náhradnými dielmi), nakoľko poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava použitím nových náhradných dielov vozidlo v konečnom dôsledku nezahodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa jeho technická hodnota vo všeobecnosti znižuje, pričom vykonanou opravou a nahradením poškodených dielov novými dielmi sa v zásade len obnovuje stav vozidla, ktorý tu bol pred dopravnou nehodou (poistnou udalosťou), teda majetok poškodeného (v posudzovanej veci zamestnávateľa žalobcu) sa vykonanou opravou a nahradením poškodených dielov novými dielmi nezväčšuje, ale sa len obnovuje pôvodný majetkový stav. Účelom právnej úpravy, priznávajúcej poškodenému právo na náhradu (skutočnej) škody je zaistiť, aby mu v plnej miere bola kompenzovaná majetková ujma. V konkrétnom prípade je preto potrebné porovnať majetkový stav poškodeného pred poškodením vozidla a po vykonaní opravy poškodeného vozidla, pričom rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku všetkých poškodeným vynaložených prostriedkov nutných k obnoveniu pôvodného stavu, teda k obnoveniu prevádzky schopnosti vozidla, avšak s ohľadom na možný vznik bezdôvodného obohatenia v dôsledku opravy (na strane poškodeného), je nutné zvažovať aj účelnosť a nevyhnutnosť nákladov vynaložených na uvedenie poškodeného vozidla do pôvodného stavu, nakoľko ak by boli na vozidle vykonané opravy alebo úpravy idúce nad rámec nevyhnutný na obnovenie pôvodného prevádzkyschopného stavu, nakoľko ak by boli na vozidle vykonané opravy alebo úpravy idúce nad rámec nevyhnutný na obnovenie pôvodného prevádzky schopného stavu vozidla pred jeho poškodením, potom by bolo možno uvažovať o bezdôvodnom obohatení jeho vlastníka (poškodeného).

16. Ako však uviedol súd prvej inštancie, otázka amortizácie by mala význam vtedy, ak by došlo k jej uplatneniu zo strany žalovaného aj v rámci poistného plnenia titulom havarijného poistenia, k čomu zo strany žalovaného v tom čase nedošlo. Odvolací súd v tomto smere dodáva, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nebolo možné zohľadnenie amortizácie, keďže v dnom prípade došlo k výmene poškodených dielov za nové diely. O amortizáciu by išlo vtedy, ak by išlo o diely, ktoré je nutné po istom čase vymeniť a bola by nutná ich skoršia výmena po dopravnej nehode. Žalovaný však žiadnym spôsobom nepreukázal, že by išlo o výmenu takýchto dielov. Aj v tomto prípade však platí, že ak je potrebné dostať vozidlo do pôvodného stavu a jediným riešením sú nové diely, amortizácia sa neuplatňuje. V prejednávanej veci tiež žalovaný netvrdil a ani nepreukázal, že náklady vynaložené na opravu poškodeného vozidla zamestnávateľa žalobcu boli neúčelné alebo boli nad rámec nevyhnutný na obnovenie vozidla prevádzky schopného. Zároveň žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, ako dospel k sume 426,18 Eur, ktorú ako amortizáciu odpočítal od výšky skutočnej škody.

17. K odvolacej námietke žalovaného o prerušení konania do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.6.2020 sp.zn. 16Co/162/2018, od ktorého sa nakoniec súd prvej inštancie odklonil a ktoré podľa žalovaného tento ani neuvádza v napadnutom rozhodnutí, odvolací súd uvádza, že uvedeným sa súd prvej inštancie zaoberal na pojednávaní konanom dňa 11.12.2020, keď vyslovil právne posúdenie veci a s poukazom na zistený skutkový stav a rozhodnutia súdov v obdobných veciach považoval žalobný návrh za dôvodný, nakoľko v obdobných veciach Krajský súd v Bratislave rozhodol rozhodnutím zo dňa 25.7.2019 v konaní sp. zn. 10Co/37/2019 a rozhodnutím zo dňa 28.4.2020 v konaní sp. zn. 16Co/225/2018 v prospech žalobcov. Zároveň súd prvej inštancie na predmetnom pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/162/2018, z tohto nevyplýva, akým spôsobom sa vysporiadal so skutočnosťou, že žalobca ako taký, mal uzavretú poistnú zmluvu, a teda že mu z tohto poistného vzťahu vyplýva nárok, ktorý súd prvej inštancie akceptoval, naopak odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí vo veci sp. zn. 16Co/162/2018 zaoberal skôr nárokom zamestnávateľa žalobcu ako nárokom žalobcu, pokiaľ ide o poistenie zodpovednosti za

škodu spôsobenú pri výkone povolania. Preto ani nebolo potrebné súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vysporiadať sa so skutočnosťou, pre ktorú bolo konanie prerušené, keďže sa s tým vysporiadal na pojednávaní konanom dňa 11.12.2020, na ktorom bol žalovaný prítomný, prečo závery rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 16Co/162/2018 neprijal.

18. Žalovaný vo svojom odvolaní uviedol aj odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) a podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), avšak k týmto odvolacím dôvodom nič bližšie neuviedol, preto sa nimi nebolo možné v odvolacom konaní zaoberať, keďže ak sporová strana len formálne odcituje odvolací dôvod bez toho, aby ho konkretizovala v súvislosti s napádaným rozhodnutím, a neuvedie konkrétne pochybenia (vady, skutočnosti), v ktorých má naplnenie odvolacieho dôvodu spočívať, odvolací súd na takto formálne uplatnený odvolací dôvod neprihliada a v zmysle § 373 ods. 1 veta druhá CSP ani na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva. Navyše súd prvej inštancie v posudzovanej veci zistil dostatočne skutkový stav, ktorý aj správne vyhodnotil a svoje rozhodnutie aj náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, takže existencia odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/ a f/ CSP by neprichádzala do úvahy.

19. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach, a to vo vyhovujúcej časti vo výroku I., keď žalobný nárok žalobcu bol dôvodný, ako aj v časti trov konania (III. výrok), keďže žalobca mal v konaní plný úspech, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, úspešnému v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).